

Bemærkninger til lovforslaget.

Centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti må erkende, at styrelsesloven for de højere uddannelser, der blev vedtaget første gang den 4. juni 1970 og revideret 13. juni 1973, på flere områder ikke fungerer efter hensigten. På de uddannelsesinstitutioner, hvor loven har været i kraft længst, nemlig universiteterne, kan man allerede nu konstatere problemer i form af niveausænkning, manglende alsidighed og politisering.

Forslagsstillerne erkender, at de fleste fagstudienævne udfører deres arbejde på tilfredsstillende vis. Vi finder det derfor ikke rimeligt at nedlægge disse eller ændre forholdet mellem antallet af lærere og studenter i fagstudienævnene på nuværende tidspunkt.

Ad 1-6.

Forslagsstillerne finder, at der er talrige eksempler på ulemper i forbindelse med centralstudienævnenes arbejde:

- A. Ifølge styrelsesloven skal der ved et hovedområde ved indirekte valg nedsettes et centralstudienævn. Hvert fagstudienævn sender normalt 1 student og 1 lærer. Dersom der blot i ét af studienævnene vælges en lærerrepræsentant, der stemmer sammen med de studerende, behersker denne gruppe automatisk alle de øvrige studienævne. Dette kan i vigtige studiemæssige sammenhænge (f. eks. fastsættelse af studieplaner) medføre en underkendelse af de fagligt kompetente lærere. Det må i denne forbindelse betænkes, at lærergruppen er ret heterogen, idet den består af såvel fastansatte som af løstansatte (f. eks. undervisningsassistenter). Den sidstnævnte gruppe kan være i flertal. Den ansættes som bekendt af studienævnene. Forslagsstillerne finder, at undervisningsassistenternes totale afhængighed af studienævnene er uheldig. En ændring af loven som her foreslået vil medføre en væsentlig forbedring af denne personalegruppes forhold.
- B. Den indirekte udpegning af centralstudienævnets medlemmer har umuliggjort store mindretalsgruppers deltagelse i nævnets arbejde.
- C. Valgmåden har også medført et betydeligt arbejdspress på både for de pågældende lærere samt studenterne, idet de både er medlem af fagstudienævnet og centralstudienævnet. Lærere, der hellere vil bruge deres arbejdstid til forskning end til administrativt arbejde, bliver i nogle tilfælde udpeget til centralstudienævnet ved

lodtrækning. Nedlæggelse af centralstudienævnet vil betyde en væsentlig mindre administration.

- D. Ifølge lovens § 11 afgøres fordelingen af ressourcer imellem de enkelte fag, institutter og studienævne af fakultetsrådet (§ 11- eller 12- rådene). Fakultetsrådene har imidlertid ingen indflydelse på, hvorledes ressourcerne til undervisningen udnyttes. I en tid, hvor det er nødvendigt at udvise den yderste sparsommelighed med statens midler, synes det lidet hensigtsmæssigt at berøve den resourcefordelende instans mulighed for at gribe ind over for en eventuel tvivlsom anvendelse af de bevilgede midler.
- E. Politiseringen af centralstudienævnene gør ofte organet uarbejdsdygtigt. Som eksempel herpå kan fremhæves det humanistiske centralstudienævn ved Københavns universitet i perioden 15. august til ca. 15. oktober 1974.
- F. Der er i høj grad opstået en kompetencestrid mellem centralstudienævnet og fakultetsrådet. Uklarheder i gældende lov har muliggjort dette. Ligeledes har fagstudienævnene kæmpet imod en kompetenceafgivelse til centralstudienævnet bl. a. i forbindelse med de såkaldte tværfag.

Med baggrund i disse betragtninger foreslår centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti centralstudienævnene nedlagt og deres kompetence overført til fakultetsrådene. Endvidere ønsker de to partier, at fakultetsrådene selv får mulighed for at gribe ind i forhold, rådene ønsker ændret. Ligesom det teknisk-administrative personale ikke har sæde i centralstudienævnene, vil gruppen ikke have stemmeret, når studienævnsager behandles i rådet.

Forslagsstillerne ønsker at understrege, at de ovenfor anførte bemærkninger ikke må opfattes som en mistillids erklæring til de studerende. Også efter en vedtagelse af den her foreslåede ændring i loven vil de studerende kunne øve en betydelig indflydelse på studiernes indhold og administration. Forslaget sigter alene på at fjerne muligheden for misbrug af selvstyret til en udvanding af studiernes indhold, til en vilkårlig personalepolitik eller til en uhensigtsmæssig anvendelse af de givne bevillinger.

Ad 7-9.

Ved de sidst afholdte valg (bl. a. på Københavns universitet) har det vist sig, at styrelsesloven af 13. juni 1973's paragraffer om valgregler ikke er